

MY GRANDFATHER FERDINANDO

The Man Who Played Life By Ear

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: FERDINANDO NAGYAPÁM

Reggel óta az íróasztalomnál ültem – így tehettem azt, amit akartam, nem azt, amit kellett. Így maradhattam boldog egy olyan világban, amelynek állandóságát még senki nem időzítette.

Egy könyv olvasása, egy cikk a weben, egy barát telefonja, a postás csengetése és a feleségem hívása között, hogy menjek ki az autóhoz behozni a bevásárlószatyrokat – sok telefonos ügyfélszolgálat szeretne felhívni. És én meglepem őket, mert a kérésüket a motiváció felé terelem. Amikor azt mondom nekik, hogy szegény vagyok, megsajnálják. A nők szeretnének tenni értem valamit – de nem tudják, hogy engem arra neveltek, hogy eladás nélkül kapjak. Egyetemi lecke egy olyan embertől, akinek csak érettségije van.

És mindennek a közepén ott a zene – New York, Manhattan, az angolszász világ zenéje –, aztán átváltok a saját éveim zenéjére, és a klasszikusokkal zárok: Mozart, Chopin, Vivaldi és Beethoven. Aztán Ennio Morricone mester szerzeményeivel találom meg a békét.

Az egyik ilyen darabban találkoztam ma a mandolinnal – a nagyapám kedvenc hangszerével. Hatévesen kapott egyet, és több mint kilencven éven át fülből játszott rajta, zenét soha nem tanult, és tanfolyamot sem vett az Amazonon. Egyetlen szenvedélye a szerenád volt, amelyet a nőknek adott elő – megrendelésre is.

Egy élet, a Frega családé, amelyben a nyersanyag soha nem a pénz volt – csak annak az öröme, hogy azt tegyük, amire születtünk: hogy ne felejtse el minket.

Nando